

Informatie over Doe Een Wens in de vorm van vragen:

A1. Ziek... en dan?

A2. Wat is Doe Een Wens Stichting Nederland en wanneer is die begonnen?

A3. Komt iedereen in aanmerking voor een wensvervulling?

A4. Wie bepaalt dat een kind een wensdag krijgt?

A5. Hoe weet je wat iemands allerliefste wens is?

A6. Wat kunnen allemaal allerliefste wensen zijn?

A7. Wat is een wensdag en waarom is die zo belangrijk?

A8. Wie organiseren de wensdag?

A9. Wie betaalt de wensdag?

A10. Is er na de wensdag nog contact?

En dit de B-vragen:

B1. Hoeveel wensen zijn er al vervuld?

B2. Wie kan een wenskind aanmelden?

B3. Helpen ziekenhuizen ook mee?

B4. Wie steunen Doe Een Wens allemaal?

B5. Kan mijn school ook helpen?

B6. Hoe weet je dat Doe Een Wens het geld goed besteedt?

B7. Verkoopt Doe Een Wens ook dingen?

B8. Wat doen de mensen op kantoor allemaal?

B9. Is Doe Een Wens ook in andere landen actief?

A. DE WENSVERVULLING

A1. Ziek... en dan?

Stel je voor... je voelt je ziek. Je hebt geen last van griep of een verkoudheid, maar bent zo ziek dat je naar een dokter moet en hij vertelt je: 'Het is heel erg. Je bent levensbedreigend ziek. We moeten je opnemen in het ziekenhuis of thuis behandelen, maar we weten niet of we je beter kunnen maken.'

Helaas krijgen sommige kinderen zo'n moeilijk bericht. Dat is heel ingrijpend. Voor het kind zelf, maar ook voor de ouders, broertjes en zusjes en anderen in de directe omgeving van het kind.

Het bericht dat je ernstig of zelfs levensbedreigend ziek bent zet het hele leven van het kind en zijn omgeving op z'n kop. Alles staat vanaf nu in het teken van de ziekte. Die moet

bestreden worden. Het gevolg? Soms weken in het ziekenhuis. Of heel vaak terug voor onderzoek en controle. Medicijnen, behandelingen en onzekerheid over de toekomst bepalen het leven vanaf dan.

De ziekte staat centraal, maar het kind dat zo ziek is, is méér dan zijn ziekte. Hij of zij blijft een kind dat graag naar school wil, vrienden heeft, van muziek houdt, wil sporten. Kortom: hij wil dezelfde dingen doen als jij en heeft ook dezelfde wensen.

Deze spreekbeurt gaat over de allerliefste wensen van kinderen met een levensbedreigende ziekte. En over het werk van de Doe Een Wens Stichting Nederland.

A2. is Doe Een Wens Stichting Nederland en wanneer is die begonnen?

De Doe Een Wens Stichting Nederland vervult de liefste wens van kinderen tussen 3 en 18 jaar met een levensbedreigende ziekte. Als een kind ziek is, kan Doe Een Wens ervoor zorgen

dat het kind een onvergetelijke wensvervulling krijgt.

Even een dagje of een paar dagen *niet* naar het ziekenhuis; *geen* behandeling en *geen* dokter aan het bed. Dat is natuurlijk heerlijk. Want dan kun je even vergeten dat je ziek bent. Doe Een Wens zegt het zo: 'Het geeft deze kinderen, die vanwege hun ziekte te vaak vooral *patiënt* zijn, de kracht om *kind* te zijn.'

Doe Een Wens is in Nederland opgericht in 1989. Het geld voor de eerste wensvervulling werd letterlijk bij elkaar gefietst door vrienden van de stichting. Dat geld was bestemd voor

de wens van de tienjarige Cindy die heel graag een keer een opname wilde bijwonen van het toen zeer populaire tv-programma 'Zeg 'ns AA'. Haar wens was aangemeld door een enthousiaste hoofdverpleegster van het Juliana Kinderziekenhuis in Den Haag en die wens ging in vervulling. Hierna zijn meer ziekenhuizen gaan meewerken.

Dit initiatief is inmiddels uitgegroeid tot een krachtige organisatie. Sinds die allereerste wens zijn er ruim 3300 wensen gevuld door ruim 370, 18 medewerkers en 5 bestuursleden.

A3. Komt iedereen in aanmerking voor een wensvervulling?

Jouw allerliefste wens vervuld? Dat klinkt leuk en dat is het ook. Maar het is niet voor iedereen. Doe Een Wens vervult alleen allerliefste wensen van kinderen tussen 3 en 18 jaar met een levensbedreigende ziekte. Die kinderen moeten in Nederland wonen of op dat moment onder behandeling in Nederland zijn. Ze mogen nog niet eerder een wensvervulling hebben gehad.

Doe Een Wens moet ook weten welke ziekte je hebt. Want helaas is het zo dat niet alle kinderen met een ziekte in aanmerking komen voor een wensvervulling. Dit hangt af van de soort ziekte.

Als een kind niet levensbedreigend ziek is, of door succesvolle behandeling genezen is, krijgt het geen wensvervulling van Doe Een Wens Stichting Nederland.

A4. Wie bepaalt dat een kind een wensvervulling krijgt?

Dat doet de medische commissie van Doe Een Wens. De commissie bestaat uit artsen. Zij weten natuurlijk heel veel van ziektes en overleggen met de dokter van het kind dat aangemeld is. Hoe ziek is het kind? Welke ziekte heeft het? Kan het kind de wensvervulling wel aan en zo ja, kunnen de eventuele hulpmiddelen, zoals een infuus, wel goed meegenomen worden? Is de plek waar het kind voor de wensvervulling naartoe gaat wel geschikt? Want soms mag een kind bijvoorbeeld niet in een omgeving komen waar teveel schadelijke bacteriën zijn. Wat mag het kind wel en niet eten en is dat wel te regelen? Afijn, vragen genoeg. Doe Een Wens wil natuurlijk geen enkel risico lopen. Daarom neemt de medische commissie altijd een zorgvuldig afgewogen beslissing.

A5. Hoe weet je wat iemands allerliefste wens is?

Als je aan iemand vraagt: 'Wat is je allerliefste wens?' komt er meestal snel een antwoord: miljonair worden, in een grote villa wonen, een wereldreis maken. Of mensen zeggen: gezond blijven, gelukkig worden, oud worden.

Je ziet al: dat zijn heel verschillende wensen. Iedereen denkt daar anders over.

Een kind dat graag een wensvervulling wil, moet ook kiezen. Gelukkig wordt het kind daarbij geholpen, want het kan maar één keer het allerbeste kiezen. Daarom komt er een zogenaamde 'wenshaler' bij het kind thuis of in het ziekenhuis. Dat is een vrijwilliger van Doe

Een Wens. Hij of zij probeert op een speelse manier alles te weten te komen over wat een kind leuk vindt. Bijvoorbeeld over zijn lievelingseten, zijn lievelingsmuziek, zijn hobby's, zijn idolen, enzovoorts. Voor jonge kinderen gebruikt de wenshaler daarvoor een kaartspel met daarop allerlei plaatjes van dingen die met wensen te maken hebben. En er is een 'wenshaalboek', dat de kinderen van tevoren krijgen opgestuurd. Dit boek prikkelt de fantasie van kinderen en laat ze nadenken over wat hun allerliefste wens is.

Als de wenshaler genoeg weet, komt de vraag waar alles om draait: 'Wat is je allerliefste wens?'

A6. Wat kunnen allemaal allerliefste wensen zijn?

Eigenlijk kan alles. Nou ja, alles...? Een reis naar de maan is iets teveel gevraagd en ook voor Doe Een Wens niet haalbaar. Wel probeert Doe Een Wens zo zoveel mogelijk aan de wens van kinderen te voldoen door een unieke wensvervulling te organiseren.

Eigenlijk is het alleen de fantasie van het kind zelf dat de grens aangeeft. Doe Een Wens stimuleert die fantasie graag. Naar Disney is natuurlijk geweldig en sommige kinderen gaan er ook echt naartoe, maar soms is het juist leuk een wens te laten vervullen die je niet zomaar met geld ergens kunt kopen. Zo'n wens is bijvoorbeeld: een dagje prinses of ridder zijn. Het belangrijkste is dat de wens past bij het kind en zo onvergetelijk wordt.

Doe Een Wens kent vier verschillende soorten wensen:

- Doen: parachutespringen, een dagje prinses zijn, in een muziekband meelopen, enz.
- Bezoeken: Legoland, Disneyland Parijs, een Dino-park, enz.
- Krijgen: een nieuwe slaapkamer, een aquarium, een snoezelkamer, enz.
- Ontmoeten: topvoetballer, een zanger, K3, enz.

A7. Wat is een wensvervulling en waarom is die zo belangrijk?

Dat kun je bijna niet uitleggen, maar moet je gewoon zien. En gelukkig kan dat, want er zijn filmpjes gemaakt van wensvervullingen van kinderen.

Die wensvervullingen staan op de dvd. Dit staat erop:

- a. Een promotiefilmpje over Doe Een Wens. Je ziet in het kort een aantal wensen van kinderen: naar Legoland, paardrijden, in een drumband spelen, een reis naar Griekenland en de zangeressen van K3 ontmoeten.

- b. De wensdag van Ramon: naar het zwembad, poppenkast kijken, meelopen in een drumband en helpen met pannenkoeken bakken.
- c. De wensdag van Gregory: varen op een zeilboot en varen in een rubber motorbootje samen met dj Johan Gielen.
- d. De wensdag van Ashley: naar een voorstelling van K3 en een echte 'meet-and-greet' met de drie zangeressen.

Een wensvervulling is dus iets heel bijzonders. Het geeft de kinderen en hun gezin kracht voor de toekomst. Even wordt het leven van ziek-zijn en spanning op z'n kop gezet en staat alles in het teken van onbezorgd plezier maken. Ouders hoeven even nergens voor te zorgen, want alles is voor hen geregeld. De ouders en de broers en zussen worden ook nauw bij de wensvervulling betrokken.

Reacties van kinderen en ouders op de wensvervulling

- Dat dit nog bestaat in deze tijd. Wat jullie doen is geweldig, daar zijn geen woorden voor!
- Er is uitgegaan van de mogelijkheden van het kind, waardoor ze volledig zelf mee kon doen. Ook haar broertje werd uitstekend betrokken in het spel.
- We waren echte VIPS en gelukkig geen zielige mensen.
- We kunnen hier als gezin in de hele moeilijke periodes, die helaas steeds weer terugkeren, echt nog heel lang op teren!
- Alles was heel goed geregeld. Het mooiste was dat over Bert en zijn ziekte helemaal niets is gezegd. In cijfers een vette 10!
- Jullie gaven op een heel bijzondere manier invulling aan het vervullen van de wens. Dat hadden wij niet durven hopen, met zoveel liefde, inzet en tact!
- Het was voor Marvin een heerlijke tijd. In zijn woorden: 'Wat heb ik een goede wens

- gedaan!'
- Voor het eerst sinds jaren was alle spanning, alle dagelijkse sleur even helemaal weg. Dan merk je dat je toch nog kunt genieten van het leven!
- Ruben was even een gezonde jongen van 11 jaar. Zelfs ik, als moeder, heb plezier gehad en gelachen.
- Het is dat we foto's en film hebben van deze dag. Anders zouden wij later niet geloven dat we deze dag hebben meegemaakt. Het was werkelijk een mooie droom!
- De wens zelf werd niet alleen vervuld, maar ook aan kleine details als lievelingseten, lievelingsschrijver en lievelingsdieren was gedacht.

A8. Wie organiseren de wensvervulling?

Dat doen de zogenaamde 'wensvervullers' van Doe Een Wens. Zij doen dat als vrijwilligerswerk. Zij zorgen ervoor dat de wensvervulling echt een persoonlijke beleving

wordt van het kind zelf. Geen moeite is hen teveel. Ze denken echt aan alles. Van een grote, witte limousine die voor de deur komt rijden en begeleiding door politie-agenten tot leuke cadeautjes, kleine verrassingen en ook aandacht voor de broers en zussen en ouders van het kind.

De wensvervullers vergeten echt niks. Ze lezen goed de vragenlijst door die door het kind is ingevuld. Dus ze weten of een kind medicijnen moet slikken tijdens de wensdag, welk eten

het wel of niet mag, waar het misschien allergisch voor is en hoe vaak een kind moet rusten onderweg. Maar ze weten ook wat de lievelingskleur van een kind is. Is dat roze? Dan is alles roze wat de klok slaat. Roze kleding, roze behang en roze lippenstift. Verzin het maar!

A9. Wie betaalt de wensvervulling?

Dat doet Doe Een Wens. Die neemt alle kosten voor haar rekening. Je begrijpt: daar is veel geld voor nodig. Want Doe Een Wens vervult gemiddeld elke dag van het jaar een wens! Gelukkig wordt Doe Een Wens gesteund door heel veel mensen en bedrijven (zie verder B3).

A10. Is er na de wensvervulling nog contact?

Doe Een Wens vindt het belangrijk om ook na de wensvervulling nog contact te hebben met het kind en zijn ouders. Dat noemen ze: de nazorg. Hoe heeft het kind zijn wensvervulling ervaren? Wat vinden de andere gezinsleden ervan? Is alles goed gegaan? Wat was het leukste? Veel vragen. Daarom gaan de vrijwilligers, die betrokken zijn geweest bij de wensvervulling, naar het gezin toe om dat allemaal te weten te komen. Daar kan Doe Een Wens ook weer van leren, maar het is ook belangrijk om - als je met elkaar zoiets intens hebt meegemaakt - het samen weer af te sluiten.

Als herinnering schrijft het kind (of een van de ouders) een verslag van de wensvervulling. Daarin lees je wat het kind allemaal heeft meegemaakt én wat de wensvervulling voor het kind en het gezin betekend heeft.

Wensverslagen

Je kunt voor je spreekbeurt gebruik maken van een van de volgende vijf wensverslagen of je kan op de website kijken bij de wensverhalen:

1. Amber in sprookjesland
2. Mees haalt zijn motorrijbewijs
3. Ramon loopt mee met de Boem-Boem
4. Julia wil een dolfijn als huisdier
5. Jitse drumt met zijn idool: Mike Portnoy

Amber in sprookjesland

Voor één dag Assepoester zijn en trouwen met de prins, dat is wat Amber het liefste wil! Op haar wensdag belandt ze in een sprookjesachtige omgeving. Ze maakt een ritje in een koets en ontmoet allerlei sprookjesfiguren. En natuurlijk wordt ze ten huwelijk gevraagd door de prins, haar eigen papa Bert.

De wensdag begint heel gewoon voor Amber, een meisje van zes jaar met kanker: op school. Maar als Sneeuwwitje binnenkomt krijgt Amber iets in de gaten. Voor de school staat een roze Cadillac klaar en alle klasgenootjes zwaaien haar uit. De chauffeur heeft meteen een leuke verrassing: Amber, vriendin Daniëlle en broertje Max krijgen een mooi tasje boordevol spulletjes voor onderweg.

Prins en lakei

De reis gaat naar Domburg. Daar krijgt iedereen wat te drinken bij een restaurant. Vader Bert en broer Max worden opgehaald. Waar ze naartoe gaan, is nog even een geheim. In de prinsen- en prinsessenkamer van kasteel Westhove wordt Bert omgetoverd tot een heuse

prins en krijgt Max een lakeienjasje aan. Als de prins en lakei het kasteel verlaten, staat er een witte koets klaar die hen terugbrengt naar Terra Maris (een museum).

Amber wordt Assepoester

Prins Bert heeft een glazen muiltje bij zich en als dit past, vraagt hij Amber heel romantisch ten huwelijk. Ze zegt onmiddellijk 'ja'. Het enige dat nu nog ontbreekt is een passende jurk. Gelukkig komt de fee binnen en Amber mag mee naar een rommelige zolderkamer. Wanneer de fee met haar toverstaf zwaait, hangt er opeens de jurk van Assepoester. Amber kijkt het allemaal stilletjes aan. De jurk zit als gegoten en moeder Yvette wordt ondertussen omgetoverd tot koningin. Beiden zien er schitterend uit!

Een ritje over het landgoed

De koninklijke familie stapt in de witte koets voor een ritje over het prachtige

landgoed, dat voor het publiek doorgaans gesloten blijft. Het is prachtig weer en iedereen geniet van de mooie natuur en alle weelde.

Na een poosje komen ze bij een vijver, waar Amber verklede klasgenootjes ontmoet. Het zijn Roodkapje, Klein Duimpje en Hans en Grietje bij het snoephuisje van de heks. Uiteindelijk stopt de koets weer bij het kasteel, waar het tijd is voor de huwelijksvoltrekking.

Vorstelijke dag

De middag eindigt met pannenkoeken en een superleuke poppentheatervoorstelling. Terug op school heeft prinses Assepoester nog een traktatie voor haar schoolvriendjes. Thuis

wacht er een prachtige prinsessentaart en wordt er een heerlijke avondmaaltijd gebracht. Het was een vorstelijke dag!

Mees haalt zijn motorrijbewijs

Mees is vier jaar en heel erg ziek. Een week voor een grote operatie komt zijn wensdroom uit: leren motorrijden. En aan het einde van de dag doet hij zelfs rij-examen...

Mees gaat die ochtend gewoon naar school. Zijn broer Jelle mag thuisblijven om de wensdag mee te maken. Maar om niet meteen aan Mees te verklappen wat er gaat gebeuren, bedenken zijn moeders (hij heeft er inderdaad twee) een smoesje. Dat werkt, totdat...

'Ik zit in de klas en zie opeens een grote auto. Ik ren meteen naar de kapstok. Wauw, mijn wensdag gaat beginnen.'

Mees deinst wel even terug bij die grote limousine. Moet ik daar instappen? Maar zijn angst is snel overwonnen en daar gaan ze, op weg naar een restaurant. Daar krijgt hij als verrassing een mega-pannenkoek, maar zijn ogen puilen helemaal uit als er ineens twee agenten op een politiemotor bij het restaurant stoppen en... naar hem toegaan! Onder politie-escorte wordt de limousine naar de plaats van bestemming gebracht. Jelle en Mees kijken intussen naar een dvd-tje en genieten van een hapje en een drankje. Voor Mees wordt het steeds spannender. Waar gaan ze naartoe? Pff... eindelijk komen ze aan in Oploo waar motoren klaarstaan en Mees helemaal uit zijn dak gaat. Johnnie Do en Alex van den Broek geven een echte motorshow.

'Allemaal vet coole stunts! En daarna krijgen Jelle en ik echte motorkleding aan en een helm op. Buiten stond een heel mooie, blauwe Quad.'

De broertjes mogen even oefenen, samen met instructeur Simon. Daarna is het tijd voor de vuurdoop. Mees moet namelijk een heus parcours afleggen en behaalt daarmee zijn felbegeerde motorrijbewijs! Zelfs de burgemeester komt langs om hem dat persoonlijk uit te reiken.

Mees is zo blij dat hij de burgemeester spontaan om de nek vliegt. Zijn moeders vinden het heerlijk om Mees zo intens te zien genieten.

'Ik wil steeds weer crossen, maar ik word wel een beetje moe. Ineens komt Katrien Duck eraan. Ze neemt mij mee naar Pluto, mijn lievelingsknuffel. Ik krijg allemaal cadeautjes van hem.'

Gelukkig is er in de limousine even tijd om bij te tanken, op weg naar de volgende verrassing. Mees, Jelle en zijn moeders stappen uit bij een Indisch restaurant en bij

binnenkomst zitten daar familie en vrienden. En of dat niet genoeg is krijgt Mees ook nog eens een rondvlucht aangeboden om in het voorjaar lekker van te kunnen genieten.

De volgende ochtend wordt Mees wakker met de woorden: 'Ik heb toch zo fijn gedroomd over de wensdag. Zo zou ik altijd wel willen dromen!'

Ramon loopt mee met de 'Boem Boem'

Ramons moeder schreef een zeer enthousiast verslag over zijn prachtige wensdag. Ze vielen van de ene verrassing in de andere. Zo reden ze in een limousine naar het zwembad en genoten van het poppentheater, taart en pannenkoeken. Maar het allermooiste was natuurlijk dat Ramon zijn eigen trom en uniform kreeg van het muziekkorps.

Als gegoten

Vol enthousiasme speelden Koos en Roos van het poppentheater naar het moment suprême toe. Ze toverden voor Ramon een heus uniform van muziekkorps Adest Musica tevoorschijn én een echte grote trom met stokken. Het uniform zat Ramon als gegoten en stond hem fantastisch! Wat voelde hij zichzelf mooi! En wat was die grote trom mooi, compleet met banden en 'natuurlijk' zijn naam met grote letters erop. Echt gaaf!

Boem Boem

Met die grote trom om ging Ramon naar beneden waar de jeugd van Adest Musica in een grote sporthal stond opgesteld. Ramon mocht ertussen gaan staan en mee slaan op zijn grote trom. Dat was zijn liefste wens, meelopen met de "Boem Boem". Wat een prachtig gezicht, dat kleine mannetje. Al kon hij het allemaal maar moeilijk bijhouden, hij genoot! Hij vergat soms even te slaan omdat hij helemaal onder de indruk was. Langs de kant veel applaus met vertederde gezichten en hier en daar een traan. Tja, het zal je wens maar wezen die uitkomt. Iedereen die Ramon kent, weet hoe groot zijn liefde voor de muziek is.

Mascotte

Ook Adest Musica had er zichtbaar lol in. Ze zijn ontzettend goed! En voor ons zijn ze nu toch een beetje Ramons korps. Ze gaven ook nog een prachtige show weg. Toen moest Ramon er even tussenuit maar mooi dat hij z'n trom niet af wilde. Na de show liep Ramon nog een rondje mee. Hier en daar sneed hij wat bochten af, maar dat mag als je pas drie jaar oud bent. Na afloop werd er nog een heuse staatsiefoto gemaakt, met Ramon erbij natuurlijk Geweldig! Ramons wens was uitgekomen en iedereen was trots! En Adest Musica heeft er een mascotte bij! Deze dag is onvergetelijk

geworden, niet alleen voor Ramon maar voor ons allemaal. Het was echt grandioos, aan alles was gedacht! Behalve aan zijn ziek zijn, dat waren we allemaal even lekker vergeten!

Julia wil een dolfijn als huisdier

Julia (12 jaar) is gek op water. Ze wil dan ook maar één ding: zwemmen met dolfijnen.

‘Met dolfijnen zwemmen? Echt waar?’ Julia (12 jaar) is door het dolle als ze hoort dat ze met haar vader, moeder, broer en zus ruim een week naar Curaçao mag. Niet gek dat het hele gezin moet huilen. Van blijdschap natuurlijk!

Op Schiphol krijgt Julia de hoofdrol. Ze mag samen met de grondstewardess de bagagestickers printen en op de koffers plakken. Dat was heel vet, volgens Julia. Net als de milkshake die ze eindelijk weer eens mocht van haar dokter.

‘Cool! In het vliegtuig staat de hele bemanning ons op te wachten. We krijgen een hand en ik mocht in de cockpit. Daar heb ik het stijgen meegemaakt. En Hugo de landing.’

Op Curaçao overnacht Julia in een fantastisch hotelpark. Met alles erop en eraan. Vooral het zwembad is heerlijk. Helemaal als het zo warm is. Het hotel ligt vlak aan zee en daar gaat Julia natuurlijk snorkelen. Samen met haar vader. Ze ziet er de mooiste vissen, in kleuren die je zelf niet kunt verzinnen. En omdat Julia gek is op water, gaat ze ook nog eens kajakken. Maar de topattractie is natuurlijk... zwemmen met dolfijnen! Dat doet ze in het Sea-Aquarium.

‘Na de introductieles krijg ik flippers en een zwemvest. En dan... eindelijk het water in. Tussen de dolfijnen. Dat is zoouou cool! Want die dolfijnen zijn hartstikke lief. Ik mag een ritje maken met twee dolfijnen en hen kunstjes laten doen. En ik krijg een zoen! Ja, ik wil best zo’n dolfijn als huisdier, haha!’

De volgende dag weer een verrassing! Want de ouders van Julia hebben geregeld dat ze nóg een keer met de dolfijnen kan zwemmen. Met vijf andere mensen, maar de dolfijnen hebben alleen maar oog voor Julia. Hebben ze misschien onthouden hoe bijzonder het allemaal was, de dag ervoor? Zelfs de instructrice is verbaasd.

De week zit er bijna op. Julia geniet nog van een bezoek aan een Kruidentuin en kan maar niet stoppen met zwemmen.

De terugreis gaat gelukkig ook goed. Julia heeft in het vliegtuig alle tijd om volop na te genieten.

‘Wat een topvakantie! Het begon al goed met al die cadeautjes: een wegwerpcamera voor allemaal, een voetbalboek voor mijn broer, een boek over kapsels voor mijn zus, tijdschriften voor mijn vader en moeder en een puzzelboekje voor mij. En snoep! En

die prachtige auto die ons naar het hotel bracht. De winkeltjes in Willemstad. Mijn broer verkleed als Zwarte Piet en de schmink die op het warme Curaçao van zijn hoofd droop! Top, top, top! Mijn familie en ik hebben genoten! Ik wil terug!

Op Schiphol wordt Julia ontvangen met bloemen en thuis staat ook nog een dolfijntaart. Het is een avontuur dat Julia nooit zal vergeten.

Jitse drumt met zijn idool: Mike Portnoy

Het is maandagavond. In Schoonhoven loopt Jitse - een nerveuze jongen van 16 jaar - rond, zich emotioneel voor te bereiden op de volgende dag, die bijzonder zou worden. Maar hij weet totaal niet wat hem te wachten staat. Hij moet goed uitgerust zijn, op tijd naar bed dus... Maar dat lukt niet, hoe kan hij zo slapen?

Hij heeft een week geleden een uitnodiging gekregen van Doe Een Wens: hij wordt morgen opgehaald voor een wensdag. Zijn favoriete band Dream Theater is in het land en dat houdt vooral in dat zijn GOEROE, zijn GOD of DRUMS, Mike Portnoy in het land is. Jitse heeft Dream Theater vier dagen geleden gezien, in Antwerpen. Daar was hij bij het concert; daar zag hij Mike Portnoy. Niet op DVD maar echt live. Jitse wist zelfs een plekje op de tweede rij te bemachtigen. De jongen wiens hele leven om drummen en muziek draait... De jongen die geen seconde stil kan zitten en wiens vingers voortdurend beats drummen... Hij kan niet naar het concert in Ahoy in Rotterdam, want daar wordt gerookt en Jitses gezondheidstoestand laat niet toe dat hij in rokerige ruimtes verkeert. Dit is ook een drempel om zijn ambitie te verwezenlijken. Hoe graag zou hij beroepsmuzikant willen worden. Hoe graag zou hij ooit de drumopleiding aan het conservatorium in Rotterdam willen volgen. En nu ligt daar een uitnodiging van Doe Een Wens voor de dag dat Dream Theater in Nederland is. Jitse durft niet te hopen op een ontmoeting met de band, en toch.... Dan maar een stukje hardlopen op advies van vader Jan, maar dat helpt ook niet. Nog even rennen en dan staat hij helemaal bezweet en hijgend van inspanning voor de deur van zijn beste vriend... Die weet natuurlijk ook helemaal niets. Uiteindelijk toch maar gaan slapen.

Om 20 over 7 in de ochtend van 9 oktober, wordt er aangebeld. Jitse was al bang dat er niemand zou komen. Jitse en zijn gezin worden opgehaald in een grote witte limo om een dag als echte rockster te beleven. De speakers van de vanbinnen volledig in stijl gepimpte limo bliezen alle inzittenden om de oren met een compilatie van Jitses favoriete muziek, terwijl wij ons een weg baanden over het chaotische wegennet van Nederland. In totaal stond in Nederland wel 340 km file. Naarmate de reis langer duurde steeg de spanning in de

limo en de eerste ontlading kwam nadat we menig verkeersregel overtreden hadden en voor kwamen rijden bij Britain in Eindhoven om daar ontvangen te worden door enkele stoere mannen die de stylisten bleken te zijn.

Bij Britain werd Jitse zoals een ware rockster waardig is, ontvangen met een VIP treatment. De skate-kleding zaak was alleen voor Jitse en zijn gevolg geopend en volledig stofvrij gemaakt. Dat de spanning hoog opgelopen was, was wel te merken toen het complete gezelschap eerst even gebruik maakte van het toilet, alvorens Jitse door de stylisten onder het genot van de lekkerste drankjes en broodjes geadviseerd werd om tot de juiste look te komen. Kiezen is altijd moeilijk en een ster hoeft geen concessies te doen, daarom heeft hij aangehouden wat hij op dat moment wilde en de rest meegenomen zodat hij ook later 'dressed to impress' zou zijn. Hij heeft een styling survivalpakket aan skate-wear mee op weg genomen.

Maar styling stopt niet bij de juiste outfit, daarom werden we weer geheel exclusief ontvangen door de meest artistieke kapsalon van Eindhoven en omgeving. 'Oh nee!' riep Jitse, 'ze gaan toch niet mijn lange hardos knippen!' Maar natuurlijk was Jitses wens heilig en werd hij eerst onder het genot van een exotische cocktail, verwend met een hoofdmassage door een mooie jongedame die Jitse graag als groupie mee had genomen. Daarna zijn Jitses wilde manen omgetoverd tot de hippe nonchalante look waar hij naar zocht. Nu was hij er helemaal klaar voor, wat zou er gaan gebeuren? De fanmail die Jitse ontving in de auto bracht ook niet meer duidelijkheid, de nieuwsgierigheid werd alleen nog meer geprikkeld.

We reden voor bij Dynamo in Eindhoven, 'de rocktempel' van Nederland. Hier stond een zware delegatie te wachten op Jitse: Eric Hegge en Evert Matthijssen van Dynamo Eindhoven, Peter van Hout van Woodsfotografie (artiesten fotograaf), die al vele shoots voor albumcovers van Nederlandse artiesten heeft verzorgd, Jack van Galen zeer getalenteerd en veel gevraagd systeem- en FOH-geluidstechnicus en zijn team van allround-creative bestaande uit Paulino Montero (roadie), Dennis Baljé (monitor mixer) en fotografe Ans van Galen-Top, Vincent van Oostrom en Michel van Ginkel (professionele lichttechnici). En als klap op de vuurpijl: Jitses eigen bandleden van zijn schoolband Sisiphus. De band werd voor de deur van Dynamo ontvoerd door de artiestenfotograaf Peter van Hout en zijn assistent Michel voor een snelle foto-shoot.

Toen was het zover! Jitse kwam erachter dat deze mensen allemaal voor hem waren gekomen om Jitse te laten ervaren hoe de echte voorbereiding op een concertdag voor een rockband eruitziet. Jitse kon hier alleen maar op reageren door te springen en een luid 'WOW' uit te stoten. Hij liep de grote zaal binnen en werd overweldigd door een 7 KW geluidssysteem in professionele set-up, een imponerende hoeveelheid showlicht en vooral zijn trots, zijn eigen Pearl drumkit. 'Hoe hebben ze dat gedaan, die stond net nog in mijn nieuwe drumkamer in Schoonhoven?'

De band bouwde samen met de professionals de backline verder op alsof ze dit al jaren deden, nog even stemmen en toen de nodige verklarende technische documentatie. De soundcheck kon beginnen; de gezinsleden gingen ergens anders naartoe. Maar waarheen en waarom en waarom duurde die soundcheck nou zo lang? Waarom moest Jitse uit de buurt van bepaalde apparatuur gehouden worden?

Gelukkig zou Jitse later zijn kunsten mogen vertonen, in de vorm van een miniconcertje in de avond voor het wensgezin, want oefenen zonder doel is natuurlijk niet zo spannend. Alles tof, alles vreemd, dan maar even lekker chillen in de artiestenkledkamer... Deze ervaring was geweldig, en toch stiekem moest Jitse nog even denken aan Dream Theater n Rotterdam, maar ja Jitse was helemaal in Eindhoven en de ervaring die hij die dag opgedaan had was al helemaal in het thema van zijn aspiraties van zijn levenswens, dus Dream Theater ontmoeten zou niet gebeuren. Jammer maar niet erg, dit was ook helemaal top! Tot de politie de kledkamer binnentrad. Jitse liet zich gewillig meevoeren door deze vertegenwoordigers van de sterke arm der wet. Hij wist immers heel zeker dat hij niets op zijn kerfstok had, wat volgens hem dan weer niet helemaal in de stijl van het image van een grote rocksterren was. Gelukkig kwamen we er al snel achter dat dit 'blauw' enkel aanwezig was voor het gemak van de rockartiest. De politie zou ervoor zorgen dat Jitse geen hinder zou ondervinden van de drukte op de Nederlandse wegen door hem escorte te verlenen naar de volgende bestemming. Met 140 km/uur, in de limo onder politieescorte, gevolgd door een camerawagen over de snelweg, dat is wel heel gaaf. Files, daar hadden wij niets mee van doen, dat was voor de gewone mensen. Weer fanmail, nu werd Jitse langzaam nerveus want wat doemde daar op voor zijn ogen? Ahoy Rotterdam, zou het echt waar zijn, zou het dan echt gebeuren?

Hmm, we gingen wat drinken en snacken in het Plaza van Ahoy. Toen Jitse uit de limo stapte zag hij een lange rij mensen staan voor de ingang van het andere gebouw van Ahoy. De rij stond er al vanaf 12.00 uur die dag, dat was de rij voor het concert van Dream Theater, het concert waar Jitse speciaal voor naar Antwerpen gereden was vorige week. Onder het genot van een drankje en een muffin, lekker bijkletsen met Jitses twee zussen Meike en Sietske en met zijn ouders, de politieagenten, de mensen van Doe Een Wens, en die cameraman die hem al de hele morgen als een soort paparazzi achtervolgt. Wat hebben we veel te vertellen, wat was het fantastisch om met Jack van Galen te werken, wat voelt het leven van een Rockster lekker, wat een genot om op een echt podium over echte apparatuur te spelen. Totdat we opeens alles moeten laten vallen en ons haasten naar... BACKSTAGE!

Daar sta je dan backstage in Ahoy en krijg je een hand van de tourmanager van Dream Theater. Daar draaien dezelfde mensen die op tour om Mike Portnoy heen draaien, om jou heen en wat zijn ze allemaal relaxed, wat voelt het goed. Het valt dan ook haast niet op als tussen de meute opeens iemand door oopt en zegt: 'Hi Jitse, I'm Mike Portnoy, really nice to meet you. Dou you wanna join me on stage?'

Dit was het moment, de kans van Jitses leven. Nu geen tijd voor zenuwen, Jitses allergrootste droom kwam uit. Hij liep met Mike Portnoy het podium op en samen namen ze plaats achter de drumkit van Mike. Het was alsof de hele wereld niet meer bestond. Mike en Jitse waren samen aan het jammen, zij waren in hun wereld. Geen last van zenuwen, geen last van al die toeschouwers... alleen Jitse en Mike en hun taal. Jitse had aan een half woord genoeg en heeft zich helemaal uit kunnen leven. Nog even wat andere instrumenten uitgeprobeerd en toen weer samen achter de drumkit. Nog een tijdje doorjammen en daarna een beetje kletsen. Jitse krijgt bekkens van Dream Theater, drumstokken, T-shirts, de polsbandjes die Mike zelf aan had, natuurlijk allemaal gesigineerd. Maar het maakt allemaal

niet meer uit want Jitses droom is uitgekomen, hij heeft gedrumd met Mike Portnoy en wat was het een succes!

Het management van Dream Theater vraagt Jitse of hij toestemming aan Dream Theater zou willen verlenen om de opnames van zijn bezoek te gebruiken in een documentaire die ze produceren. 'Are you kidding me', natuurlijk mag dat. Nog even wat foto's, een beetje nakletsen en dan op weg naar de limo. Dan heb je altijd van die figuren, in de wachtrij voor het concert, die op een domme toon vragen: 'wat heb je gedaan?' en wat heerlijk dat je dan quasi nonchalant kan antwoorden: 'Oh, gewoon, even lekker gedrumd met Mike Portnoy'.

En dan merkt Jitse: ook een rockster is een mens van vlees en bloed, en die moet nou eenmaal ook eten. Maar Jitse houdt niet van restaurants en eten vindt hij eigenlijk alleen maar noodzakelijk kwaad. Dan komt het wel heel goed uit dat bij de limo een auto van Pizzahut staat met 12 mega pizza's, to go natuurlijk, zodat Jitse zich niet hoeft te vermoeien met een saaie zit in het restaurant.

De hele limo ruikt naar Pizza en we zijn op weg terug naar Dynamo. Voor het miniconcertje, dat hij nog even als dank voor zijn ouders moet geven. Maar als hij daar aan komt ziet Dynamo er heel anders uit dan vanmiddag. De ingang is prachtig verlicht, rook stijgt op tussen de roosters van de entree, de rode loper is uitgelegd en wie staat daar om hem te verwelkomen? Zijn beste vriend Jelle!

Geweldig dat Jelle er ook is, nu kan Jitse hem alles vertellen over vandaag. Echter... hij krijgt amper de tijd hiervoor, want het wensgezelschap staat klaar in de sluis voor de ingang van de grote zaal. Het licht in de zaal is gedimd, allerlei mensen beginnen een beetje zenuwachtig te praten in hun porto's en dan hoort hij: 'intro actie start!'

De deuren slaan open, een spetterende lichtshow gaat van start ,een gigantisch gejoel en gekrijs. Jitse, Jitse, Jitse wordt er geroepen! Die stemmen kent Jitse, die gezichten kent hij. Jitse wordt groots onthaald door meer dan 150 vrienden, familie en bekenden. Al heel snel wordt het wensgezelschap backstage geleid.

En dan begint de show. Al twee weken gonst het op school, thuis en op de hockeyclub. Er is iets aan de hand, alleen Jitse wist niet wat. Het geheim is onthuld. Al deze mensen zijn gekomen om deze bijzondere dag met Jitse in stijl af te sluiten. Nu zal Jitse een echt concert geven voor een groot publiek, met zijn eigen band. En als speciale gast is er ook nog oma, die helaas niet fysiek aanwezig kan zijn, maar via een live webcam verbinding alles kan zien en prominent aanwezig is op een groot projectiescherm in de zaal.

Alsof het niets is geven Jitse en zijn Sisiphus een spetterend concert weg. Ze spelen eigen geschreven nummers en als de uitzinnige menigte om een toegift schreeuwt, spelen ze er ook nog maar even een cover Entertainers van Nirvana.

Als de band klaar is met spelen komen de mensen met wie Jitse en zijn band die ochtend en middag hebben mogen werken het podium op. Natuurlijk worden ze nog even netjes bedankt en dan blijkt er opeens nog meer aan de hand te zijn. De styling van Jitse was niet enkel zodat hij er leuk uitzag op de familiekiekjes. Het licht tijdens de soundcheck was niet alleen oefenen voor de avond. De foto's die Peter van Hout heeft gemaakt dienden niet alleen als leuke herinnering aan de dag.

Jack van Galen verklapt aan Jitse, dat de soundcheck die middag wat verder is doorgevoerd dan gebruikelijk is. Er blijken die middag tijdens de soundcheck live opnames gemaakt te zijn voor een eigen LIVE CD van Sisiphus: Jitse Live at Dynamo! Jitse neemt het officiële eerste exemplaar in ontvangst. Hij neemt ook het adres van Rick Fuelner, de tourmanager van Dream Theater in ontvangst, want die heeft gevraagd of Jitse hem een exemplaar van de CD zou willen toesturen.

Daarna verschijnt John Janssen van Adams Drumworld in Ittervoort op het podium. Adams Drumworld is voor Jitse de meest geweldige winkel die er bestaat. Jitse bezoekt de winkel regelmatig, soms alleen om te kijken naar al die geweldige spullen. John Janssen heeft een verrassing voor Jitse. Hij nodigt Jitse met zes begeleiders uit voor het concert, dat Simon Philips in het eerste half jaar zal gaan geven. Jitse mag de hele dag hierbij aanwezig zijn als VIP, ook bij de soundcheck. Speciaal voor Jitse zal het concert rookvrij gehouden worden en John heeft ook een goede vriend bij het conservatorium in Rotterdam... Juan van Emmerloot, docent van de drumsectie aan het Rotterdams Conservatorium. Juan heeft genoten van het concert en vooral gelet op de techniek van Jitse. Juan nodigt Jitse uit om een dag mee te lopen aan het conservatorium. Jitse zal een hele dag les krijgen. Juan heeft een dubbel DVD drum methode 'Drumming Secrets Revealed' gemaakt, een DVD met voor vier jaar aan lesmaterie. (Deze DVD wordt momenteel in meer dan 35 landen verkocht!). Jitse krijgt deze dubbel DVD cadeau.

Als afsluiting van de avond geven Jitse en de andere leden van Sisiphus een heuse Meet and Greet waarbij zij hun eigen cd's, posters en strooikaarten signeren en uitgeven.

Het was een lange en geweldige dag, waarvan we allemaal, maar vooral Jitse nog heel lang zullen nagenieten.

B. OOK LEUK OM TE WETEN

B1. Hoeveel wensen zijn er al vervuld?

Op de website van Doe Een Wens zie je precies hoeveel wensen Doe Een Wens sinds de oprichting in 1989 heeft vervuld. Kijk hiervoor rechtsboven op de homepage van www.doeeenwens.nl.

B2. Wie kan een wenskind aanmelden?

Iedereen kan een wenskind aanmelden. Familie, vrienden, ziekenhuispersoneel of de juf of meester, maar ook jij kan contact opnemen met het kantoor in Woerden. Doe Een Wens wil wel graag dat de ouders van het mogelijke wenskind wordt verteld dat het kind wordt aangemeld.

B3. Helpen ziekenhuizen ook mee?

De medewerking van ziekenhuizen is voor Doe Een Wens heel belangrijk. Want artsen, pedagogisch medewerkers (dat zijn mensen die in ziekenhuizen werken en precies weten wat kinderen in het ziekenhuis nodig hebben om zich – ondanks hun ziekte – zo goed mogelijk te voelen) en verpleegkundigen kennen als geen ander de kinderen om wie het gaat. Zij kunnen kinderen ook aanmelden bij Doe Een Wens voor een wensvervulling. Doe Een Wens kan dus niet zonder de medewerking van ziekenhuizen. Gelukkig

ontdekken artsen en verpleegkundigen ook steeds meer hoe belangrijk een wensvervulling is voor kinderen.

Zo kon het vierjarige jongetje Luca (hij was heel ernstig ziek) de dag na zijn wensvervulling opeens naar huis. En dat terwijl hij de maanden ervoor in het ziekenhuis had gelegen. Zijn dokter zei: 'Die wensvervulling heeft hem geestelijk enorm vooruit geholpen'. Zo zie je maar: je lichaam en je geest horen bij elkaar. Als je geest (dat wat je voelt, denkt en wil) goed is, is dat ook goed voor je lichaam. Dat noem je geestkracht!

B4. Wie steunen Doe Een Wens allemaal?

Donateurs

Steeds meer mensen in Nederland ontdekken dat Doe Een Wens goed en bijzonder werk doet. Ze zijn enthousiast. En als je enthousiast bent, wil je ook mee helpen. Nou kan niet iedereen meteen naar een ziek kind stappen en zeggen: 'Ik ga je een wensdag geven'. Dat hoeft ook niet, want dat doet Doe Een Wens al. Maar wat wél kan is: geld geven. Dan kun je donateur (dat is een Frans woord en betekent letterlijk: geldgever) worden. Je geeft dan elk jaar een geldbedrag. Ben je donateur? Dan krijg je ieder jaar vier keer de Wenskrant. Daarin staan wensverslagen en nieuws over het werk van Doe Een Wens. Doe Een Wens roept mensen op om geld te geven met de zin "Maak wensen waar. Word donateur."

Sponsors

Doe Een Wens wordt ook geholpen door scholen (zie B4), sponsors, verenigingen en bedrijven.

Een sponsor geeft elk jaar geld aan Doe Een Wens óf geeft geld in de vorm van een dienst of geeft spullen. Zo kan een groot busbedrijf voor het vervoer van zieke kinderen zorgen. En een kledingfabrikant kan kleding geven.

Doe Een Wens is heel blij met sponsoring. Het is wel belangrijk dat de sponsor past bij het werk van Doe Een Wens. Zo zal Doe Een Wens zich nooit laten sponsoren door een sigarettenfabrikant, omdat sigaretten heel slecht zijn voor de gezondheid.

Doe Een Wens doet ook iets terug voor de sponsor. Door op de website, in de Wenskrant, in folders en in de publiciteit (kranten, televisie, enz.) te vertellen door wie al het werk mogelijk is gemaakt.

Wil je weten wie op dit moment de sponsors van Doe Een Wens zijn? Kijk dan op

www.doeeenwens.nl/over-ons/sponsors

Ambassadeurs

Doe Een Wens heeft ook ambassadeurs. Dat zijn bekende Nederlanders die zich graag willen inzetten voor het werk van Doe Een Wens.

Dat is heel fijn, want als een bekende Nederlander iets doet, valt dat meteen op. De media (televisie, radio, kranten, tijdschriften en internet) schrijven vaak graag over wat een bekende Nederlander doet. En dat is mooi, want dan lezen en horen heel veel mensen in Nederland steeds vaker over wat Doe Een Wens is en doet. Dat is belangrijk, want dan worden meer mensen donateur en kan Doe Een Wens nog meer wensen vervullen.

Een ambassadeur krijgt dus vaak iets voor elkaar dat voor anderen veel moeilijker is. En een ambassadeur is voor anderen vaak een voorbeeld. 'O, als die en die Doe Een Wens steunt, dan is wat ze doen zeker weten goed!'

Wendy van Dijk is bijvoorbeeld een van de ambassadeurs van Doe Een Wens. Zij helpt mee bij wensvervullingen, haalt geld op bij grote sponsors en vertelt over het werk van de stichting in interviews.

Wil je weten wie onze ambassadeurs zijn? Kijk dan op www.doeeenwens.nl/over-ons/ambassadeurs.

Bedrijven, verenigingen en particulieren

Verder zijn er veel 'gewone' Nederlanders (particulieren) die Doe Een Wens steunen met acties. Bedrijven bijvoorbeeld die tijdens het personeelsuitje geld ophalen. Of kinderen die spontaan een actie houden. Of een club of een vereniging die een gesponsorde fietstocht organiseert. Kijk maar op de site van Doe Een Wens hoe dat allemaal kan:

www.doeeenwens.nl/kom-in-actie.

B5. Kan mijn school ook helpen?

Iedereen kan helpen, dus jij of jouw school ook. Als je een spreekbeurt houdt of een werkstuk maakt, help je Doe Een Wens ook al. Want je probeert anderen dan enthousiast te maken. En dat is altijd goed natuurlijk. Maar je kunt ook een schoolactie verzinnen waarbij alle kinderen het geld van statiegeldflessen inleveren. Of een sponsorloop of een

informatiemarkt met een loterij. Op de site van Doe Een Wens staan nog veel meer mogelijkheden. Kijk op

www.doeeenwens.nl/Help-mee/Kinderen-in-actie/Leuke-ideeen.

B6. Hoe weet je dat Doe Een Wens het geld goed besteedt?

Natuurlijk vertrouw je erop dat een goed doel als Doe Een Wens het geld dat zij krijgt van donateurs, bedrijven, scholen, verenigingen en particulieren goed besteedt. En dat gebeurt ook.

Doe Een Wens is net als veel andere goede doelen lid van een vereniging voor goede doelen. Die heeft met elkaar regels gemaakt om ervoor te zorgen dat elk goed doel dat lid is van die vereniging alles goed organiseert (op kantoor en erbuiten) en ook het geld goed besteedt.

Verder heeft Doe Een Wens het zogenaamde CBF-keurmerk. CBF betekent: Centraal Bureau

Fondsenwerving. Als je het keurmerk van deze club hebt gekregen, betekent dat: dit goede doel gaat goed met haar geld om. De regel is dat er van elke euro die je krijgt 75 eurocent (dus 75%) naar het goede doel gaat: in het geval van Doe Een Wens dus naar de wensvervullingen van zieke kinderen. Goed om te weten!

B7. Wat doen de mensen op kantoor allemaal?

Je begrijpt wel dat er veel geregeld moet worden: de wensvervullingen, contacten met donateurs, bedrijven, sponsors, reclame voor het werk van Doe Een Wens, de Wenskrant, de website, het aansturen van de vrijwilligers... Teveel om op te noemen.

De mensen die dat allemaal doen werken op het kantoor van Doe Een Wens in Woerden. Dat zijn geen vrijwilligers. Zij krijgen een salaris om al dat werk te kunnen doen.

B8. Is Doe Een Wens ook in andere landen actief?

Doe Een Wens is in 1980 begonnen in Amerika en heet daar: Make-A-Wish Foundation. Het begon toen een zevenjarige jongen met leukemie (een vorm van kanker) in de staat Arizona graag politiemans wilde worden. Veel kinderen hebben ruim tijd om hun dromen te verwezenlijken, maar Christopher had dat door zijn ernstige ziekte niet. Zijn moeder, vrienden en een aantal politieagenten lieten zijn wens toch uitkomen. Zij lieten een politie-uniform op maat maken en organiseerden een dag waarbij hij zich een échte politiemans kon voelen. De invloed die de vervulling van de wens op Christopher en zijn gezin had, deed hen besluiten om de Make-A-Wish Foundation op te richten.

En nu? Nu is de Make-A-Wish Foundation International (dus alle Doe Een Wens-organisaties van alle landen bij elkaar) de grootste wensvervullende organisatie in de wereld. Sinds de oprichting in 1980 zijn meer dan 100.000 wensen (tot 2008) vervuld. Wereldwijd zetten 25.000 vrijwilligers zich in om 'Wishkids' iets onvergetelijks te laten beleven.

Je vindt Doe Een Wens in de volgende landen:

Argentinië, Australië, België, Canada, Chili, Costa Rica, Denemarken, Engeland, Frankrijk, Filippijnen, Griekenland, Hongkong, Ierland, Italië, Israël, India, Japan, Korea, Liechtenstein, Mexico, Nederland, Nieuw Zeeland, Panama, Oostenrijk, Singapore, Taiwan, Verenigde Arabische Emiraten, Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland.

